

лять отъ нея два оттрѣга, отъ които единий подѣ
име Срѣдня Гора върви (отъ З. къмъ ѿ до Ямболъ,
а отъ тамъ ю-и.) подѣ име Странджа свърша се при
цареградскій протокъ; другий-тъ отива ю.-з. та свързва
Стара-Планина съ Родопи. Откъмъ ю. съ Родопи
се скача Рилла, а за нея Крессна и Пиринъ,
планина, които се спущатъ на ю. по Македония;
на з. се скача съ Витоша, отъ кловетѣ на Пиндъ
за забѣлѣжване сж: на западъ планина Химера
и Акрокераинскитѣ, които се свършватъ съ носъ
Лангета надъ заливъ Авлона; — на и. планина
Ламия или Олимпъ между Тессалия и Македония,
съ най-високъ върхъ Орбелъ до 3000 арш. Тая
планина е прославена у Елинитѣ като жилище на
тѣхнитѣ стари богове. — На западъ покрай Адриа-
тическо море се простиратъ Черногорскитѣ планини,
съ най-високи върхове Кучкий - Комъ и Ловчинъ.
Атонска или Св. Гора на ю. край отъ Македония,
по Халкидийскій полуостровъ.

Отъ низкитѣ равнини по-забѣлѣжителни сж Доб-
руджа въ България, на и. край Черно Море, Тра-
кийската по цѣлото корито на р: Марица и Тес-
салийската.

(5) **Напоявание.** Сичкитѣ рѣки, що текхтъ по Бал-
канскій полуостровъ, (освѣнъ) Дунавъ, по бързото си
течение и по малководието си приличатъ на испанскитѣ
и шведскитѣ рѣки; бързо текхтъ, защото истичатъ отъ
стрѣмни планини; а малководни сж, защото по пла-
нинитѣ скоро се топи снѣгътъ, та малко време пълни
рѣкитѣ съ вода. (По-забѣлѣжителни рѣки сж: 1)
въ улея на Черно Море се вливатъ; р. Дунавъ,
която се начина изъ Шварцъ-валдъ, въ Алпитѣ, прои-
тича прѣзъ Германия и Австрия, тече помежду Бълга-
рия и Румуния и се излива въ Черно Море съ
три устия: Килия, Сулина и Св. Георги, отъ които